

[Alfred Bøgh.]

met havde nogen synderlig virkning på lønstigningerne. Mon dog ikke? Mon alligevel ikke netop januarpristallets 2 dyrtidsportioner er stærkt medvirkende til, at vi står i dag og diskuterer disse lovforslag?

Det ærede medlem hr. Henry Christensens citater ligeledes under debatten i fredags fra regeringens egen økonomiske årsoversigt peger jo på nøjagtig det samme problem. Jeg bliver da vist nødt til, for at overbevise statsministeren, igen at anføre den udtalelse, jeg fremdrog ved debatten om afgiftslovene i efteråret af den højtærede statsministers tidligere ministerkollega hr. Bertel Dahlgaard — selv om jeg i og for sig ikke er særlig interesseret i at citere hr. Bertel Dahlgaard; ham har jeg jo langt fra altid været enig med. Udtalelsen findes i Folketingsstidende for 1953-54 sp. 6273:

„Tror man virkelig, at det er en holdbar økonomi, og tror man så, når vi ser på det, vi har oplevet i sommer, det er en økonomi, der er holdbar i længden, at man det ene halve år forhøjer lønninger og avancer og uproduktive udgifter for i det næste halve år at tage pengene fra folk igen gennem skatter?

Fordelen ved lønforhøjelsen er så borte, og det eneste, der samfundsmæssigt bliver tilbage, er, at produktionsomkostningerne er steget og dermed landets konkurrenceevne over for udlandet forringet.“

Tror man virkelig, det er en holdbar økonomi? Jeg synes, at udtalelsen passer til punkt og prikke på situationen i dag. Forbrugsbegrænsende virkninger i nævneværdig grad kan denne lov jo ikke få, hvis ikke de prisstigninger, som den forårsager, holdes uden for pristallet, og det må efter min opfattelse være en ufravigelig betingelse, at dette sker. Yderligere er en forbrugsbegrænsende virkning gjort helt illusorisk ved bestemmelserne i udskrivningslovforslaget. Den højtærede finansminister siger selv i fremsættelsestalen:

„Endnu ved en skattepligtig indkomst på 30 000 kr. vil omsætningsafgiften ikke blive større end lettelsen i skat og børnetilskud.“

Det vil med andre ord sige, at skatteydere med rene indtægter på ca. 45 000 kr. får fuld erstatning for omsætningsafgiften. Er det for strengt at sige, at den forbrugsbegrænsende virkning er illusorisk, når så store dele af befolkningen på denne måde bliver holdt skadesløse?

En almindelig omsætningsafgift som den, der her er foreslået, er et meget alvorligt indgreb, der vil medføre utallige vanskeligheder både for statsadministrationen og for de handlende, der skal stå til regnskab for afgifterne, hvad enten disse kommer i engros- eller i detailledet; og det gælder vel i endnu højere grad for denne skat end for andre skatteformer: én gang indført, aldrig afskaffet. Mit parti har ofte tilkendegivet, at vi gerne i fremtidens skattepolitik i videst muligt omfang ser direkte skatter afløst af indirekte skatter, og denne opfattelse har vi stadig; men det må da vist klart fremgå af det foregående, jeg har sagt, at skal der være en mulighed for at nå et resultat på grundlag af dette oplæg, må mangt og meget ændres og andre problemer drages ind i forhandlingerne. Her kommer vi så igen til tidnøden, som jeg synes er helt urimelig.

Forslagene har jo allerede ved forespørgselsdebatten i fredags været underkastet en slags førstebehandling — et forprang, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde — hvorunder mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Henry Christensen, kom ind på de forudsætninger, som måtte opfyldes, hvis et resultat skulle nås med vor tilslutning. Mit partis formand har yderligere uddybet disse betingelser i en tale, der forelå refereret i dagspressen i går, og jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men nøjes med i refererende form at nævne disse forudsætninger eller betingelser: pristalsberegningen ændres særlig med hensyn til